

Disse Tal vil formindskes som Følge af de Dispensationer, der i Lovens § 5 forudsættes givet, jfr. herom nærmere nedenfor, men paa den anden Side er det ikke muligt paa Forhaand at bedømme Værdien af konfiskerede Patenter, Varemærker og Mønstre, ligesom det maa formodes, at den systematiske Eftersøgning af tysk Ejendom, som Lovforslaget forudsætter, jfr. § 7, vil bringe ikke-anmeldt Ejendom for Dagens Lys.

De ved Konfiskationen indvundne Beløb skal til sin Tid afregnes paa de Erstatningskvoter, der ved Pariser-Konferencen er tillagt Danmark.

Til de i Kapitel I indeholdte enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen angiver i generelle Udtryk Lovens Anvendelsesomraade. Undtagelsesbestemmelsen omfatter hovedsagelig tyske Handelsskibe og den tyske Værnemagts Efterladenskaber her i Landet — Vaaben, Ammunition, Materiel, Forsyninger m. v. — jfr. herved Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 233 af 14. Maj 1945 angaaende Anmeldelse af og Disposition over visse Papirer, Penge m. v., hidrørende fra den tyske Værnemagt eller andre tyske Myndigheder.

I denne Forbindelse henledes Opmærksomheden endvidere paa Bestemmelserne i Afsnit I, Artiklerne 5 og 7 i Slutprotokollen fra Pariser-Konferencen.

Det bemærkes, at Tyskland ikke i Forhold til denne Lov anses at omfatte Østrig; jfr. herved Pariser-Protokollens Afsnit III D.

Til § 2.

Opregningen i 1. Stykke af de Retssubjekter, hvis Ejendom omfattes af Loven, følger i det store og hele den tilsvarende Opregning i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 2. Juli 1945 angaaende Anmeldelse af og Dispositioner over her i Landet værende tysk og japansk Ejendom. Man har dog ment at maatte behandle som tyske Retssubjekter ogsaa saadanne Selskaber, Foreninger og juridiske Personer, der ikke har Hjemsted eller Hovedsæde i Tyskland, men som af det Land, hvor de har Hjemsted, behandles som tyske, f. Eks. paa Grund af Selskabskapitalens Tilhørsforhold. Bestemmelsen dækker Tilfælde, hvor f. Eks. Aktier i et i Danmark registreret Aktieselskab tilhører et i et andet Land end Tyskland, f. Eks. Argentina, registreret Aktieselskab, hvis Aktier igen tilhører tyske Statsborgere eller

Selskaber. Endvidere er der ved Bestemmelsen under Nr. 6 aabnet Adgang til ogsaa at kunne konfiskere Ejendom, der tilhører fremmede Statsborgere m. v., der uanset at de formelt ikke er tyske, har arbejdet for tyske Interesser paa en saadan Maade, at det i den heromhandlede Henseende findes rimeligt at behandle dem som tyske, f. Eks. fordi de har været Medlemmer af det tyske Gestapo.

Bestemmelsen i 2. Stykke fastslaar, at Transaktioner efter 9. April 1940, tilsigtede at skjule tysk Ejendom ved Overdragelse til andre, ikke anerkendes. Overdragelse af tysk Ejendom til andre har siden 9. April 1940 været ugyldig, medmindre Overdragelsen er hjemlet ved Bestemmelserne i Handelsministeriets Bekendtgørelser af 27. December 1940 eller 2. Juli 1945. Erhververe af tysk Ejendom i Strid med disse Bestemmelser kan ikke til Forsvar for Adgang til at beholde saadan Ejendom paaberaabe god Tro.

Bestemmelsen i 3. Stk. er nødvendig for en effektiv Gennemførelse af Lovens Formaal.

Til § 3.

Opregningen følger i det store og hele den tilsvarende Opregning i Bekendtgørelsen af 2. Juli 1945, idet man dog extuto som Nr. 12 har indføjet en Bestemmelse, der omfatter al ikke specielt nævnt Ejendom.

Den under Nr. 2 gjorte Undtagelse af visse Løseegenstande svarer i Hovedsagen til den Undtagelse, der i Retsplejelovens § 509 er gjort med Hensyn til Udlæg. Undtagelsen er fundet naturlig i Betragtning af, at det ikke for Tiden vil være muligt at hjemsende herboende tyske Statsborgere til Tyskland.

Til § 4.

Denne Paragraf indeholder Lovforslagets Hovedbestemmelse, idet det deri fastslaas, at al Ejendom, der omfattes af Loven, ved selve denne er konfiskeret til Fordel for den danske Stat, saaledes at yderligere Foranstaltninger, saasom Kendelse af et Konfiskationsnavn eller lignende, ikke er nødvendige.

Bestemmelsen i 2. Stk. er for saa vidt en Gentagelse af allerede gældende Ret, jfr. herved de tidligere nævnte Bekendtgørelser af 27. December 1940 og 2. Juli 1945, men man har fundet det naturligt at gentage Bestemmelserne i denne Forbindelse.

Bestemmelserne i 3. og 4. Stykke tilsigter at sikre Bevarelsen af konfiskeret Ejendom i Tiden mellem Lovens Ikrafttræden og Ejendommens Overtagelse af Staten.